ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα) της 8ης Ιουλίου 1965*

Αντικείμενο της υποθέσεως:

— Προσφυγή με αίτημα τη μεταρρύθμιση, άλλως την ακύρωση της αποφάσεως με την οποία η καθής απέλυσε τον προσφεύγοντα.

— Προσφυγή κατά παραλείψεως στρεφομένη κατά της σιγής που τήρησε η καθής επί της από 30 Αυγούστου 1962 διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος.

— Αγωγή αποζημιώσεως.

Διατακτικό της αποφάσεως:

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

1) Αποφαίνεται ότι η από 20 Μαρτίου 1963 απόφαση της καθής, με την οποία η τελευταία κατήγγειλε τη σύμβαση του προσφεύγοντος, είναι παράνομη και συνιστά παράπτωμα ικανό να γεννήσει ευθύνη της Κοινότητας.

2) Υποχρεώνει την καθής να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση ίση με εννέα μηνών απολαβές του τελευταίου, όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί κατά τον χρόνο επελεύσεως των αποτελεσμάτων της απολύσεώς του.

3) Απορρίπτει ως απαράδεκτο το αίτημα του προσφεύγοντος περί καταβολής αποζημιώσεως επί τη βάσει γεγονότων ανεξαρτήτων από τον παράνομο χαρακτήρα της ανωτέρω αποφάσεως.

4) Απορρίπτει ως αβάσιμο το αίτημα του προσφεύγοντος περί καταβολής του ποσού των 25 706 βελγικών φράγκων, δίκην διορθωτικού συντελεστού.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

5) Απορρίπτει ως απαράδεκτο το αίτημα του προσφεύγοντος περί αποδόσεως του ποσού που επένδυσε από ίδια κεφάλαια στο εργαστήριό του στην Ispra.

6) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί του αιτήματος του προσφεύγοντος περί μεταρρυθμίσεως, άλλως ακυρώσεως, της σιωπηρής αποφάσεως με την οποία η καθής απέρριψε την από 30 Αυγούστου 1962 διοικητική ένσταση καθώς και περί επιδικάσεως αποζημιώσεως λόγω του φερομένου ως παρανόμου χαρακτήρος της ανωτέρω αποφάσεως.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

Πρότεινε την απόρριψη της προσφυγής-αγωγής.